

Domestică

Nicu Hăloiu

Domestică

...

O pală ușoară atinge zăpada
Mii de stelute se-avântă spre cer,
Strânge fularul, leagă broboada,
Că vântul începe să sufle cu ger!

....

Covorul de nea, alb și pufos,
Ține iarna de noi mai aproape,
Calea Lactee pe cer nu încape,
Și iarna o așterne cuminte, pe jos!

..

Ninge mărunț, dar ninge mereu,
Se depune ușor un strat de zăpadă,
Prinde te rog lopata de coadă
Și fă o potecă să pot trece și eu!

...

Mi-am scos paltonul din garderobă,
În casă este tot mai răcoare,
Fă-mi și mie te rog o favoare,
Aprinde de poți, focul în sobă!

...

...

Se-ntunecă și observ pe fereastră
Cum se depune mai multă zăpadă,
Nu-i nimic iubito, camera noastră
E-așa de prietenoasă și caldă!

...

Și dacă iarna de noi nu se-ndură,
Ea este afară, dincolo de ușă,
Că noi suntem amândoi la căldură,
Eu privesc, tu croșetezi o păpușă!